

پرویز براتی

مقصود، دفتری ۷۰متری حوالی پل سپیدخندان است. به محض ورود، با مردی روبه‌رو می‌شویم که نه شمایل مدیران را دارد نه معماران؛ با اینکه همه معمار است هم مدیر. مجلات و کتاب‌های موجود در قفسه‌ها و کمدها از فرط کمبود جا در حال فروریختن هستند. میز کوچکی وسط این دفتر قرار دارد و لب‌تاپی که صاحبش را به جهان وصل می‌کند؛ جهانی که مهندس احمد زهادی برای خود ساخته در سه کلمه خلاصه می‌شود: معماری، انتشار مجله و ایران. ۴۲ساله است و متولد تهران. مدیر و سردبیر دو مجله معتبر است: «معماری و ساختمان» که در ایران منتشر می‌شود و 2۸ که در دویی انتشار می‌یابد. اوایل گفت‌وگو، با احترام از پدربزرگ مادری‌اش یاد می‌کند. پهلوانی یا یازویند مخصوص که در زمان خودش گاهی رای قاضی را هم تغییر می‌داده. پدرش در خیابان نیروی هوایی باشگاه ورزشی داشته و هم‌دوره جهان‌پهلوان تختی بوده‌است در عین حال برای امرار معاش کار ساختمانی می‌کرده. پسر هم راه پدر را ادامه داده سال ۷۱از دانشگاه آزاد واحد تهران فارغ‌التحصیل شده‌است. در شرکت‌های مهندسان مشاور رهشهر، آتک و نقش‌جهان پارس کار کرده. رزسته‌اش مهندسی ساختمان (عمران – عمران) بوده هرچند از گذشته به معماری علاقه داشته. در کنار چاپ و انتشار دو مجله، تا امروز چندین مسابقه مهم را برپا کرده: از جمله مسابقه معماری شهر آفتاب، جایزه طراحی و معماری نما، جایزه معماری داخلی ایران. برپایی چندین کارگاه آموزشی و کنفرانس بین‌المللی از دیگر فعالیت‌های او طی سال‌های گذشته است.

❧ **چه اتفاقی باعث شد به نشر افکار و مفاهیم معماری در قالب مجله روی آورد؟**

شکل‌گیری ایده انتشار مجله معماری به زمانی برمی‌گردد که در چند شرکت مهندس مشاور کار می‌کردم. دهه ۷۰ بود و من آن زمان پروژه‌هایی را – به‌خصوص در شرکت رهشهر – اجرا می‌کردم. یادم می‌آید بعد از اینکه یک پروژه‌ها را کنار هم می‌گذاشتم پیش خود فکر می‌کردم این پروژه‌ها برای ما به‌عنوان یک طراح چه بیامی باید داشته باشند؟ درواقع دقت به ایده باعث افزایش تمرکز من می‌شد. اینها سببی می‌شد در جست‌وجوی این باشم که چطور ایده را استخراج کنیم. چطور باید داده‌ها را کنار هم بگذاریم تا از آنها ایده بگیریم. درنهایت کارهایی را جمع‌بندی کرده و مجله‌ای با حجم کم ارایه کردم که خوانندگانی هم داشت. آرام‌آرام متوجه شدم چقدر علاقه دارد خواننده‌های بیشتری داشته باشم و این را باعث شد درمورد مطبوعات تحقیق کنم؛ اینکه امتیاز مطبوعات را چطور می‌توان گرفت و سازوکار انتشار مجله به چه نحو است؟ سال ۸۰ درخواست انتشار مجله کردم و سال ۸۲ تأییدیه انتشار مجله معماری و ساختمان را از وزارت ارشاد گرفتم. اولین شماره، زمستان ۸۲ منتشر شد. شماره اول ۸۰ صفحه بود. از همان شماره اول فکر کردم مجله در هر شماره باید یک رویکرد مشخص داشته‌باشد.

❧ **چگونه به سمت انتشار مجله معماری رفتید در صورتی که رفتن به سمت نگارش معماری در میان معماران خیلی شایع نیست.**

من البته در بنو کارم معمار نبودم. بعدا معماری خواندم. سال ۷۳ کار حرفه‌ای‌ام را در رشته معماری عمران در مهندسان مشاور شروع کردم. قبل از آن در آتک کار می‌کردم که همزمان با دوره سربازی‌ام بود. در سال ۷۳ تا ۷۷ به مهندسان مشاور رهشهر رفتم و بعد به مشاوران نقش جهان پارس پیوستم. از سال ۷۹ تا ۸۲ به‌صورت آزاد کار می‌کردم تا اینکه انتشار مجله را شروع کردم. در آن دوره سی‌دهایی هم مربوط به معماری معاصر تولید کردم که ۱۸ عدد و به‌عنوان بانک اطلاعات معتبر معماری و ساختمان منتشر شد.

❧ **چه شد مجله بین‌المللی 2۸ را راه‌انگخید؟**

سال ۸۲ تصمیم گرفتم مجله‌ای را به زبان انگلیسی منتشر کنم. ابتدا به وزارت ارشاد مراجعه کردم اما دیدم ممکن است آن زمان در ایران بخواهم ارتباطات خارجی برقرار کنم و به مشکل برخوردیم. به امارت رفتم. با وجود اینکه از لحاظ بافت اجتماعی علاقه‌ای به آنجا ندارم و زندگی در آنجا بر خراف میله بود اما این، من را به هدفم نزدیک می‌کرد؛ چون آنجا امکانی وجود داشت که کار را راحت‌تر می‌کرد. در سال ۲۰۰۵ مجله 2۸ منتشر شد. اول از کلمه Architecture و دوم از Art گرفته شده‌است. این مجله را به ثبت رساندم و منتشر کردم. بعد از دو سال که این مجله منتشر می‌شد، به دانشگاه آزاد دویی مراجعه کردم و آنها لیسانس مهندسی عمران‌ام را قبول کردند و به این ترتیب در رشته کارشناسی‌ارشد معماری ادامه تحصیل دادم. در اواخر سال ۲۰۰۸ و اوایل ۲۰۰۹ توانستم تحصیل در رشته معماری را به پایان برسانم. البته باید بگویم الان که در حال کار کردن هستم، می‌بینم دانشگاه خیلی خوب بود اما به نظر من معماری تجربه‌ما بیشتر از ادامه تحصیل به من کمک کرد. به هر حال احساس کردم به مدرک معماری نیاز دارم. با فاصله زیاد از دریافت مدرک مهندسی عمران، ادامه تحصیل دادم و کارشناسی‌ارشد معماری را به پایان رساندم. البته برایم فاصله میان دریافت دو رشته تحصیلی، مهم نبود. هنوز هم خیلی جاهام‌ن را مهندس عمران می‌دانند. من حتی اشاره نمی‌کنم که علاوه‌بر مهندس عمران، معمار هم هستم؛ چون به‌نظم نتیجه کار مهم است.

❧ **طی یک دهه فعالیت مستمر فرهنگی، شما در دو حوزه متمرکز بوده‌اید. از یک سو انتشار و از سوی دیگر در زمینه معماری و هنر و از دیگر سو، برپایی چند جایزه در زمینه معماری داخلی و همچنین کنفرانس‌های با محوریت مسایل معماری و شهرسازی. چطور بین این دو حوزه کاملا متفاوت پیوند برقرار کردید؟**

به نکته دقیقی اشاره کردید. باید به این نکته اشاره کنم هرچند در ظاهر بین انتشار یک مجله و برپایی یک مسابقه و جایزه تفاوت‌هایی وجود دارد؛ اما هدف هر دو یکی است: آگاهی بخشی و کمک به ارتقای دانش معمارانه. نکته مهم در این میان اما، به باور من دشواری انتشار دو مجله معماری؛ یکی به فارسی و دیگری به انگلیسی است. اگر شمار‌های مجله‌ها ما را از شماره ۱۲ تا به امروز محاسبه کنیم، تغییر فاشتی در روند و آرایه مطالب مجله «معماری و ساختمان» حتی در نوع نگارش، ملاحظه می‌کنید. برای من، نفس کشیدن یک مجله معماری در کشورمان اهمیت زیادی داشت. به‌نظرم باید در این زمینه خدمت می‌کردم اما از طرفی می‌خواستم صدایم در سطح جهانی شنیده شود. این دلیل نمی‌شد که خستگیام را فراموش کنم. مجله معماری و ساختمان از اول با زبان فارسی پایه‌گذاری شد و امکان نداشت به‌عنوان یک صدای بین‌المللی مطرح شود. شاید می‌توانست کشورهایی را پوشش دهد اما این پوشش، کامل نبود. به همین خاطر زبان انگلیسی را تقویت کردم و مجله 2۸ منتشر شد. اما بعدا یک مقدار مصمم شدم و آموتخم که چطور باید همزمان کار کنم. این نکته مهم و مشکلی بود. باید همزمان در فضای مجله بین‌المللی روردررو با مخاطب بین‌المللی قرار می‌گرفتم و در فضای مجله معماری که در ایران منتشر می‌شد می‌مخاطب داخلی طرف می‌شدم. جالب اینجاست که بعدا دیدم چقدر مجله بین‌المللی می‌تواند روی مجله ایرانی تأثیرگذار باشد؛ مثلا در شماره‌های ۱۲ و ۱۷ مجله 2۸ دو تحقیق خیلی مهم دانشگاه هاروارد را منتشر کردیم. با هر برپایی کنفرانس‌هایی مهم با دانشگاه معتبر دنیا مشارکت کردیم. برای مثال سال ۹۱، ۵۱۲مذا پرا تریتر کنفرانس مهمی در دانشگاهی در واشنگتن بود که ما این موضوع را در هند و مدرسه معماری دانشگاه مینه‌سوتا هم ارایه کردیم. تمام اینها مواردی بود که از طریق مجله 2۸ دنبال شد. در کنفرانس اخیرمان در تهران هم موضوع مهمی را ادامه دادیم: معیارهایی نو در معماری امروز با الهام از فرهنگ، ریشه، رسوم و سنت. تمرکز ما در ارایه مطالب معماری در مجله 2۸ از روز اول بر همین مفاهیم استوار بوده، ما به‌عنوان یک ایرانی، آداب و رسومی داریم که پدران ما ن اینها زندگی کرده و به ما منتقل کرده‌اند. اما از طرف دیگر در فضای قرن ۲۱ قرار گرفته‌ایم و اصولا باید آلبیمان را بسا آداب امروز تطبیق دهیم. با احترام به گذشته، از گذشته الهام می‌گیریم و در پیوند آن امروز و فردا هستیم. بحث ما این است که ملت‌های مختلف چطور ریشه‌هایشان را به زندگی امروز منتقل می‌کنند. رویکرد این دو مجله بر این اصل استوار بوده و تمام این کنفرانس‌ها را می‌ذهنین منطق بوده است.

❧ **در حال حاضر مجله 2۸ در چه گستره‌ای توزیع می‌شود؟**

گستره توزیع در ابتدا به‌صورت منطقه‌ای شامل کشور منشلقه خلیج‌فارس می‌شد.

احمد زُهادی مدیر و سردبیر مجله بین‌المللی 2۸ در گفت‌وگو با «شرق»:

از درج نام «خلیج‌فارس» در امارات کوتاه نیامدم

عکاس: آیدین رهبر، تهران

ان مجله کشورهایی مثل ترکیه، کانادا و آمریکا را هم پوشش می‌دهد.

❧ **زمانی که شما کار را شروع کردید بین‌الملی‌سازی ما با دشواری‌های زیادی مواجه بود. حرکتی از نوع حرکت شما و دیگر هنرمندان در راستای دیپلماسی هنری و فرهنگی تفسیر و ارزیابی می‌شود. در خاطره‌مان هست که در سال‌های اخیر کار به جایی رسید که کشورهای چون امارات با ایرانی‌ها بر‌خورد خوبی نداشتند اما ایرانی‌ها با هنرشان این روند را تغییر دادند. از آنجا که مجله 2۸ را در امارات منتشر می‌کنید دشواری‌های سر راه شما وجود ندارد؟ خصوصا از این نظر که در اکثر مطالب مجله به شکل زیرپوستی فرهنگ ایرانی را زیرنظر دارید...**

مورد اول درست است. با این حال اینجا اعتماد به نفس شخص هم مهم است. ممکن است جایی قصد تحقیر ماو ایرانیان را داشته باشند و بخواهند مانع حرکت‌مان شوند. ممکن است از این سیظنت‌ها خیلی جاها رخ دهنده اما همه اینها به اعتمادبنفس شما و ایده و عملکردتان بستگی دارد. ما از سرزمینی با بیش از سه‌هزار سال تاریخ مصور برای انجام این کار رفته بودیم؛ سرزمینی که از باهویت‌ترین و اصیل‌ترین نقاط دنیاست. باطبع وقتی با این ریشه وارد یک جریان می‌شویم ممکن است برخی افراد احساس خوبی نسبت به این موضوع نداشته باشند اما ما خودمان می‌دانیم از کجا آمده‌ایم و می‌خواهیم این را به جهانیان ثابت کنیم. در نهایت با اینکه در یک مجله بین‌المللی کار و حرکت می‌کنیم و تعهد انسانی داریم، از طرفی به ریشه خودمان بیشتر از همه توجه می‌کنیم. چون با این ریشه رشد کرده‌ایم. این امر منجر به این شد که در هر شماره مجله 2۸ مقالاتی از ایران هم منتشر کنیم. البته من خیلی دقت می‌کردم که توجه به ایران نشان ندهند این موضوع نباشد که این مجله بین‌المللی نیست؛ با این حال خیلی موارد مقالاتی در مورد ایران داشتیم. این اما را به ستمی برد که امروز به اینجا رسیدهایم. می‌بینیم روند فکری و مفهومی این مجله چقدر می‌تواند در داخل کشور موثر باشد. به چند مورد اشاره می‌کنم. بعد از آخرین کنفرانس‌مان متوجه شدیم مخاطبان مان حرفه‌ای‌اند و چطور می‌توانند به یک اتفاق بین‌المللی عادت کنند. اتفاق بین‌المللی یعنی زبان بین‌المللی که دیگر حساسیت بی‌خود به آن می‌مورد است. وقتی در لایه بین‌المللی قرار می‌گیریم باید بین‌المللی شویم اما اگر جایی لازم باشد از حقوق ایرانی پودمان دفاع می‌کنیم. سوالی که ما در پی جواب داشش هستیم این است که چرا مردم می‌گوینم ایرانی و بین‌المللی؟ اگر اینطور نگاه کنیم نگاه دنیا هم همین‌طور خواهد بود. من فکر می‌کنم اصالت معماری ایران فراتر از ظرف بین‌المللی است. اگر سری به کشورهای همسطخ خودمان بزنیم، مثلا اگر در کنفرانسی در زمینه معماری

❧ **شانس با ما یار بوده که سکان هدایت این مجله در دست یک ایرانی است و اتفاقات داخل ایران از طریق این مجله در سطح بین‌المللی اطلاع‌رسانی می‌شود. مساله مهم دیگر درباره خلیج‌فارس بوده. افتخار من این بوده که همیشه این قطعه پاک از سرزمینم را با درج نام Persian Gulf معرفی کرده‌ام. با اینکه این مجله در کشورهای عربی منتشر می‌شود**

در سطح بین‌المللی شرکت کنیم، می‌بینیم هیچ‌گاه مترجمی به زبان محلی وجود ندارد؛ چون کسی که به‌عنوان متخصص نشسته در ظرف بین‌المللی قرار گرفته و آن کشور از قبل در این ظرف قرار داشته است. چرا ما این را جدا کرده‌ایم و در کنفرانس بین‌المللی مترجم می‌آوریم؟ باید خودمان را در جایگاه جهانی ببینیم. مجله 2۸ به‌عنوان یک رسانه خارجی که من مسوول آن در داخل ایران هستم می‌تواند این رابطه را ایجاد کند. مجله «معماری و ساختمان» که به فارسی در ایران منتشر می‌شود کمک‌کننده است. این دو در کنار هم می‌توانند روابط خیلی مهم و معتبر بین‌المللی را در داخل کشور ساری و جاری کنند.

❧ **یکی از سوالات این است که وقتی در مسند مدیر یک مجله بین‌المللی قرار دارید و به هنر ایران هم نظر دارید، دیگر چه لزومی به ارایه یک مجله به فارسی هست؟ این تردید در ذهن شما وجود نداشته‌است؟**

من و اشخاصی که مانند من در این زمینه حرکت فرهنگی می‌کنند انگیزه‌های درونی، فرهنگی و عشق به سرزمین دارند. این کار یک نوع خدمتگزاری است. نمی‌خواهم شمار بدهم با اینکه تصویر بزرگی از خود و کارم بسازم، اما عشقی در وجودمان ریشه دوانده که محرک ما برای ورود به این عرصه بوده است. این عشق، ما را به این مرحله رسانده و معادله‌ای نبوده که بر پایه دو تا چارها تأثیر داشته باشد. مجله «معماری و ساختمان» مترجم بزرگ و مجله 2۸ مانند دختر بزرگ من است. نمی‌شود گفت چون دختر خوبی داریم پسر را رها کنیم. به‌نظرم این دو در کنار هم زیبا هستند و هیچ‌گاه اینطور فکر نکرده‌ام که یکی از این دو باشد و دیگری نباشد.

❧ **شما مجله‌ای با کیفیت و گسترده توزیع بین‌المللی منتشر می‌کنید. در مقابل مجله‌ای دارید که مخاطبان داخلی دارند نگاهتان به آسیب‌ها و انتقاداتی که در معماری وجود دارد، چیست؟**

طی این سال‌ها خواسته‌ام به موارد و مسایلی که در این حوزه در داخل کشور کمتر نگاه شده، بیشتر بپردازم. برای مثال ممکن است طی سال‌های گذشته توجه کمتری به حوزه زنان شده باشد. از این‌رو ما بحث «معمار زن ایرانی» را مطرح کردیم. این بحث به این معنی نبود که بخواهیم زن و مرد را تفکیک کنیم و بگویم کدامیک بیشتر در معماری دخیل هستند. خواستیم تأکید کنیم که جایگاه زنان را در معماری مهم بوده و آنها می‌توانند به اندازه مردها متعهد باشند. ما شماره معمار زن ایرانی را چهار سال گذشته در مجله «معماری و ساختمان» منتشر کردیم. همین کار را در مجله 2۸ انجام دادیم به‌عنوان «صدای زن‌ها در معماری و طراحی»؛ در شماره اخیر مجله معماری و ساختمان؛ «موضوع باغ ایرانی را مطرح کرده‌ایم. در سرقاله هم به اهمیت موضوع اشاره کرده و به رابطه بیل باغ ایرانی، مینیاتور ایرانی و فرش ایرانی پرداختام؛ چیزی که به آداب و گذشته ما مربوط است. موضوع دیگر، معماری داخلی است. سال‌های سال است که در کشور ما پرداختن به این موضوع، به هر دلیلی، کم‌رنگ شده‌است. فکر می‌کنم از آنجا که گذشته در داخلی به سمت تشریفات و تجملات رفته این لغت اندکی کم‌رنگ شده است؛ هرچند تأثیر روانی زیادی در فضای

معماری

طاقدیس

ترویج فرهنگ ایرانی در حاشیه خلیج فارس

فریار جواهریان معمار

کارهای موجود ایرانی در زمینه معماری، معمولا به سبک ایرانی مدرن هستند؛ اما احمد زُهادی در مجله 2۸ روی معیارهای قدیمی معماری ایرانی تمرکز بیشتری داشته‌است. من از لحاظ فکری را زاویه دید او که به ارزش‌ها و باورها ارج می‌نهد، هم‌عقیده هستم؛ چراکه ایران و ایرانی نیز به‌دنبال همین احیای معیارهای قدیم و همین احیای معیارهای قدیمی در معماری موفق شده است. این مجله در بخشی از مطالب خود به کشورهای کوچک خلیج‌فارس همچون دویی و قطر که در ۲۰سال اخیر شاهد شاهکارهایی در این کشورها در زمینه معماری بوده‌ایم، می‌پردازد. به اعتقاد من علت پیشرفتی که در چند سال اخیر در کشورهای کوچک حاشیه خلیج‌فارس به وجود آمده، حضور معماران بزرگ و ماهر از سراسر دنیا در این کشورها بوده است. درواقع فعالیت این بزرگان در کشورهای حاشیه خلیج‌فارس در مقابل فعالیت در شهرهای بزرگی چون پاریس و نیویورک به‌مثابه کارکردن در یک آزمایشگاه برای بزرگان در عرصه معماری بوده است. به این دلیل که برخی از قوانین حکم در شهرهای بزرگ اجازه فعالیت به این هنرمندان بزرگ را نمی‌دهد؛ فضای کشورهای حاشیه خلیج‌فارس انعطایی را برای هنرمندان ایسن عرصه فراهم آورده است تا هنر خود را برای تمام دنیا به نمایش درآورند. درواقع آنان دستشان برای عرضه هنر معماری در این فضا بسیار باز است و محدودیت‌های موجود در شهرهایی چون پاریس و نیویورک در اینجا به چشم نمی‌خورد، به همین

❧ **سوزه‌ها را بر چه اساسی انتخاب می‌کنید؟**

دوستان زیادی در کنار من هستند که آنها در تصمیمات ما در شماره‌های مجله تأثیر دارند اما احساس نیازی که به نظر من در جامعه حرفه‌ای وجود دارد مهم است و تصمیم‌گیرنده نهایی خودم هستم. ما هیات علمی و گروه مشاوران داریم. دوستان نزدیکی هستند که همیشه در اتفاقات مختلف و مهم مجله ما من همراهاند.

❧ **اخیرا آشناسم دوره جایزه معماری داخلی را در تهران برپا کردند. این جایزه ظاهرا طی این شش دوره خیلی بی‌روصدا برپا شده. دلیل خاصی داشته است؟**

شاید ما در زمینه اطلاع‌رسانی کوتاهی کرده‌ایم و باید بیشتر در مورد جایزه اطلاع‌رسانی می‌کردیم. قطعا از دوره آینده این کار را خواهیم کرد.

❧ **برگردیم به مجله 2۸ در ابتدای محبت‌هایتان به چالش‌های سر راهتان اشاره کردید. این چالش‌ها بیشتر در چه زمینه‌ای است؟**

خوب به هر حال جایگاه مجله 2۸ به‌عنوان یک مجله مهم بین‌المللی در سطح جهانی مشخص است. تا به امروز ۲۴ شماره از آن منتشر شده. ما شماره مستقلی در مورد «معماری معاصر ایران» در حدود ۱۵سال قبل منتشر کردیم که شامل پروژه‌ها و مقالات زیادی بود. شش با ما یار بوده که سکان هدایت این مجله در دست یک ایرانی است و اتفاقات داخل ایران از طریق این مجله در سطح بین‌المللی اطلاع‌رسانی می‌شود. مساله مهم دیگر درباره خلیج‌فارس بوده. افتخار من این بوده که همیشه این قطعه پاک از سرزمینم را با درج نام Persian Gulf معرفی کرده‌ام. با اینکه این مجله در کشورهای عربی منتشر می‌شود.

❧ **تا حال واکنشی به این موضوع صورت نگرفته و مشکلی برایتان پیش نیامده؟**

تا به حال که خیر، امیدوارم بعد از این هم مشکلی پیش نیاید. چون حقیقت به جز این نیست، ما در چنین زمانی اهل میانه‌روی نیستیم. با کاری را انجام نمی‌دهیم. با درست انجام می‌دهیم. در نهایت باید موضع‌گیری‌مان مشخص باشد. خلیج‌فارس همیشه و در هر جای دنیا خلیج‌فارس است. 2۸ در کنار اهتمام به هویت ایرانی، می‌تواند تأثیرات زیادی داشته‌باشد. یکی از آنها بحث آموزش است. به‌نظم می‌توانیم در بحث حوزه تخصصی معماری تأثیرگذار باشیم و یک قدم جلوتر، در بخش‌های مختلف هنر، یعنی می‌توانیم طرح‌هایی را در قالب «مدرسه‌های عملکردی» معماری داشته باشیم. افراد بعد از فارغ‌التحصیل شدن از این مدرسه‌ها دوره‌های بعد از دانشگاه را در جامعه در قالب کارآموزی آموزش می‌بینند این افراد در همان مدرسه کارآموزی کرده‌اند و در زمان خارج شدن از مدرسه قابلیت این را دارند که به مدیران مهم حوزه‌های معماری و ساختمان یا همان بخش هنر تبدیل شوند. متأسفانه ما این رویکرد را در دانشگاه‌های معماری خودمان نداریم. وقتی شخص فارغ‌التحصیل می‌شود تازه باید ببیند چه راهی را باید برود. این، نقص اصلی حوزه آموزشی ماست که فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌هایمان به محض خروج از دانشگاه تازه فکر می‌کنند باید چه کار کنند! مجله 2۸ با کمک افراد موفق در سطح دنیا در این حوزه نتایجی را به دست آورده که می‌تواند مدلی از آموزش ایده آل معماری باشد. تخصصی که وارد این فضای آموزشی شود و بر این اساس حرکت کند در پایان، مسیر خود را در جامعه می‌پسند.

❧ **نگاه شما به مساله هویت فرهنگی با پیش‌زمینه‌ای که تصویر کردید چگونه‌است؟**

قطعا در درجه نخست احترام به هویت فرهنگی برای ما یک اصل است. البته ما ادعا نمی‌کنیم حرف تازه‌ای زدیم، اما به‌نظم می‌توانیم از زوایای دیگر به این قضیه نگاه کنیم. من سال‌ها در حوزه خلیج‌فارس تحقیق کرده و با گروه پژوهشی دانشگاه هاروارد در این زمینه در ارتباط بوده‌ام. در برپایی جوایز معتبر معماری در دنیا در زمینه خلیج‌فارس فعال بوده‌ام. فرض کنید جزیره‌ای مانند جزیره کیش یا تمام اصالتش چطور به دلیل اقتصاد و مشکلات فعلی به مرکز تجاری می‌معنی و کلانی تبدیل شده که محل فروش اجناس بی‌کیفیت است. سیاست‌های خرد وکلان در جریان بوده که انگیزه‌های تجاری برای مسافر ایجاد می‌کند و این مراکز تجاری به مرور بر زیبایی، اصالت و اقلیم منطقه تأثیر مخرب می‌گذارند و به آن ضربه می‌زنند. فضای زیبا و طبیعی ما را به یک محیط بی‌ارزش پشت‌گوشی و تجاری با انگیزه‌های مالی تبدیل می‌کنند یعنی شخص فکر می‌کند حتما باید وقتی به کیش می‌روم با دست پر برگردم و سود ببرم؛ در صورتی که کیش یکی از زیباترین نقطه‌های زمین است و زیبایی‌های جغرافیایی، طبیعت و اقلیم آن هر چیز دیگر مهم‌تر است. آنجا برای خودش زندگی بومی‌ای جریان داشته که فرهنگ خاص خود را دارد. الان روند یک زندگی ساده مربوط به منطقه‌ای کهن از بین رفته است. بدون یک برنامه توسعه قطعا نابودی بومی در این منطقه اتفاق می‌افتد. نمی‌خواهم انتقاد و سیاه‌نمایی کنم؛ می‌خواهم بگویم که این منطقه شاهد رواج بی‌برنامگی هستیم. مجله ما در مورد این منطقه مطالعاتی را منتشر کرده که می‌تواند در بهبود یا تغییر جهت آن تأثیرگذار باشد و روش‌هایی برای توسعه بهتر را در این منطقه نشان دهد.

❧ **برنامه‌های آینده شما چیست؟**

همچون قبل به مسایل مربوط به هویت فرهنگی، تاریخ، آداب و رسوم، گروه‌های نژادی و طبایق آن با زندگی امروز و تأثیرش در معماری و مواردی از این دست خواهیم پرداخت. این، رویم همیشگی ماست.

از صمیم قلب امیدوارم که با رویکرد جدید و مبارک دولت تدبیر و امید به ریاست آقای دکتر روحانی این مسایل را با حساسیت بیشتر دنبال کنیم.

کسبیت

معماری برای مردم

بهرام شیردل معمار

«2۸» و «معماری و ساختمان» به‌ترتیب هستند که به‌ترتیب در سطح بین‌المللی و سطح ملی منتشر می‌شوند. این دو نشریه، به‌نوعی، با دیگر مجله‌هایی که در این زمینه در ایران در حال انتشار هستند، از این نظر که معماران و معماری را به مردم معرفی می‌کند، متفاوت هستند. به‌عبارتی دو مجله 2۸ «معماری و ساختمان» دغدغه تخصصی‌بودن یا محفلی‌بودن را بر خلاف بسیاری دیگر از مجلات ندارند. تعداد کثیری از مخاطبانش را عموم مردم تشکیل می‌دهد و هدفش توضیح معماری برای عموم مردم است. همین ویژگی باعث شده این دو مجله از نظر من مانند پل‌هایی میان مردم و معماران و هنر معماری عمل کنند. درواقع عدم وجود نگاه ایدئولوژیک احمد زهادی باعث ایجاد وجه تمایز میان مجلات او با دیگر مجلات تخصصی معماری شده است.

بهتر این است که مجلات تخصصی در زمینه معماری، نگاهی انتقادی و البته سازنده در مورد کارهای معماری و کارهای معماران داشته باشند، به صورتی که بتوانند مسایل نظری و معماری را برای دیگر معماران بشکافند و مورد بحث قرار دهند؛ همانطور که مجله 2۸ توانسته است مسایل بارزش معماری ایرانی را که مربوط به تاریخ و پیشینه ایران می‌شود، به خوبی توضیح دهد و متخصصان و همچنین مردم و مخاطبان بین‌المللی را با ایده‌های خاص و مهم معماری امروز ایران آشنا کند. برای مثال می‌توان به تمرکز این مجلات روی «باغ ایرانی» اشاره کرد که خیلی خوب گوشه‌ای از معماری ایران را برای همگان توضیح داده است. به عقیده من این شروع خوبی برای رسیدن به یک آینده روشن در زمینه معرفی هنر چندهزارساله معماری ایران در سطح منطقه‌ای یا حتی بین‌المللی است. همچنین خالی از لطف نیست که به معرفی این هنر به نحوی شایسته پرداخته شود، چرا که مسایلی در ایده‌های معماری‌های ایران به چشم می‌خورد که حتی در حال و هوای امروزی هم بسیار جالب و ارزنده هستند و می‌توان آنها را به کار گرفت و در موارد بسیاری مورد استفاده قرار داد.

ایده‌هایی که در هنر و معماری ایران وجود دارد، معرف هنر سرزمین ایران برای دیگر ملت‌هایی است که هنوز آنطور که باید و شاید با هنر معماری ایرانی آشنا نشده‌اند. اکنون فرصتی دست داده است تا زهادی از طریق مجله 2۸ که اولین مجله بین‌المللی ایرانی در زمینه معماری به زبان انگلیسی است، به معرفی هنر ارزنده معماری ایرانی در کشورهای حاشیه خلیج‌فارس بپردازد و از نظر من او به‌خوبی از عهده این امر مهم که باعث افتخار هر ایرانی است، بر آمده. او در واقع با انتشار دو مجله «2۸» و «معماری و ساختمان» به‌عنوان یک ژورنالیست معمار، مساله بسیار ارزشمندی را عهده‌دار شده و البته موفق شده است تفسیر خیلی خوبی در معرفی کارهای معماری ایران و سوابق معماری ایرانی داشته باشد؛ چنان‌که به دلیل معماری و شهرسازی که امروز داریم، کاری ارزشمندتر از فعالیت حرفه‌ای و آموزشی معماری امروز انجام داده است.

پلان

«معماری و ساختمان» و 2۸ در پی چه سوزهایی بوده‌اند

از برج‌ها در خاورمیانه تا باغ ایرانی

«شرق» سوزه‌های «معماری» از ویژگی‌های دو مجله 2۸ و «معماری و ساختمان» طی چند سال انتشار آنهاست. مجله 2۸ از شماره‌های آغازین خود این سوزه‌ها را به زبان انگلیسی منتشر کرده است. شماره ۳ برج‌ها در خاور میانه/شماره ۴ معماری و توریسم /شماره ۵ معماری و مهاجرت /شماره ۶ معماری پایدار /شماره ۷ مطالعات پایداری در کشورهای منطقه خلیج‌فارس /شماره ۸ معماری و معماری داخلی / شماره ۹ طراحی معماری مراکز خرید (قسمت اول)/شماره ۱۰ طراحی معماری مراکز خرید (قسمت دوم) /شماره ۱۱ معماری سبز /شماره ۱۲ خوشبختانه مجله 2۸ انتشارات مستقلی در زمینه معماری داشته است. شماره ۵: معماری فضای نمایشگاهی/ شماره ۶: معماری خانه/ شماره ۱۴ طراحی با طبیعت و لنداسکیپ/شماره‌های ۱۶ و ۱۵ صدای زنان در معماری و طراحی/، شماره ۱۷ معماری، فرهنگ و معنویت (قسمت دوم) /شماره ۱۸ معماری و هنر معاصر ایران /شماره‌های ۱۹ و ۲۰ قزم و اکولوژی-معماری

معاصر هند /شماره‌های ۲۱ و ۲۲ مسابقه معماری مقبره شمس تبریزی در خوی /شماره‌های ۲۳ معماری قطر – معرفی تعدادی از پروژه‌های منطقه‌ای. فصلنامه «معماری و ساختمان» که به هفت بخش مختلف شناخت دیدگاه‌های مختلف و شناخت بهتر جریان‌های معماری کشورمان منتشر می‌شود. این موضوعات

را ارایه کرده است: «شماره ۱: معماری امروز/شماره۲: معماری و فناوری برتر/ شماره۳: پالیمسست/شماره۴: فضامندی و معماری داخلی/شماره ۵: معماری فضای نمایشگاهی/ شماره ۶: معماری خانه/ شماره ۷: معماری هتل/ شماره ۸: طبیعت/ شماره۹: احیا و بازسازی/ شماره ۱۰: فضاهای تجاری/ شماره ۱۱: مسابقه بزرگ معماری- مرکز تجارت جهانی فرش ایران (تبریز) - شهر آفتاب/شماره۱۲: رویکردهای نوین معماری/ شماره ۱۳: سرمنشا فرم در معماری/ شماره ۱۴: طراحی داخلی/ شماره ۱۵: خانه‌های مسکونی ایران و ژاپن/ شماره ۱۶: فناوری‌های نوین معماری/ شماره ۱۷: نخستین مسابقه معماری داخلی ایران/ شماره ۱۸: گردشگری، هتل و مراکز اقامتی/ شماره۱۹: نماهای ساختمان/ شماره ۲۱-۲۰: جایزه معماری داخلی ایران/ شماره۲۲-۲۳: نخستین جایزه طراحی با طبیعت/شماره ۲۴: سومین جایزه معماری داخلی ایران/ شماره ۲۵: طراحی با طبیعت/ شماره ۲۶: فضاهای آموزشی/شماره۲۷: شماره ویژه دومین جایزه طراحی معماری نما/ شماره ۲۸: چهارمین جایزه معماری داخلی ایران/ شماره۲۹: ۱ ژورنالیسم در معماری، فرهنگ و معنویت (ایران-هند) /شماره ۳۰: بناهای مذهبی-مساجد/شماره ۳۱: معماری، فرهنگ و میراث افغانستان/ شماره۳۲: ویژه نامه پنجمین جایزه معماری داخلی ایران و سومین جایزه طراحی و معماری نما/شماره ۳۳: مسابقه طراحی بنای جدید کارخانه پرشین استاندارد/شماره۳۴: معمار زن ایرانی و شماره ۳۵: باغ ایرانی.